

בס"ד כא' כסלו ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 16:18
צאת השבת - 17:09
רבנו תם - 17:40
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 746
@ ביום שלישי בערב מדליקים **נר ראשון** של חנוכה.
(אין אומרים תחנון במנחה).
@ בכל שמונת ימי חנוכה, **גומרים את ההלל בברכה**
ואין אומרים תחנון.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "כה אמר"
(עמוס ב')

פרשת וישב

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
- ← מכירת יוסף.
- ← יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
- ← קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
- ← קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
- ← יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
- ← פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.

ויאמרו לו אחיו המלוך המלוך עלינו אם משיול המשיול בננו (ל"ז ח')

ויאמרו לו אחיו המלוך המלוך עלינו אם משול תמשול בנו. צריך להבין ב' הלשונויות של מושל ומלך, והביאור הוא **שמלך הוא מרצון והסכמת בני הארץ**, כמו שכתוב "ומלכותו ברצון קיבלו עליהם", ו**מושל** זה אף **בכוח שמולך על הארץ** אף שלא ברצון, ולזה התכוונו האחים על שתי הבחינות האלו, וזה גם מה שאנו אומרים "כי לתי המלוכה ומושל בגויים", **כי הקב"ה מושל ומולך בין ברצון ובין בכח.**

"ולא יכלו דברו לשלום" (ל"ז ד')

ולא יכלו דברו לשלום - כי **אילו נדברו יחדיו**, היו בוודאי **משלימים זה עם זה**. ואמנם זוהי צרת המחלוקת, שאין איש נדבר עם רעהו ואין האחד רוצה לשמוע ולהבין את שפת השני. כי ברוב המקרים, אילו נדברו היו רואים **שכל המחלוקת בהבל יסודה**. (ר' יונתן אייבשיץ)

"והבור ריק אין בו מים"

אומר רש"י אבל נחשים ועקרבים יש בו. **"אין בו" ר"ת צ"ב ליש ב'ו נ'חשים ו'עקרבים**. בעלי המוסר מפרשים שהמים נמשלו לתורה, וזה הפירוש **אין בו מים** פירוש **אין תורה באדם אלא ריק הוא**, אז מיד **באות המידות הרעות** שנחשבים כנחשים ועקרבים.

"וירא שר האופים כי טוב פתה..."

שאלו לרבי מאיר שלום מפוריסוב: מה ראה יוסף לפתור חלומו של שר המשקים **לטובה ושל שר האופים לרעה?** השיב: סיפורו של שר המשקים **הכיל רק מפעלות ה'**, גפן שעלתה כפורחת, **אשכולות בשלים ונץ עולה**. בעוד שחלמו של שר האופים **התבסס רק על כוחי ועוצם ידי**, סלים ומיני מאפה מעשה ידי אדם. **חלום כזה איננו מבשר טובות...**

לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כב' כסלו תש"ס.
ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאגי ויוחנן ז"ל נפטרה כא' כסלו תשס"ב.
זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה הצלחה וברכה, אמן. (בשבת וביום ראשון פקידת שנתם)

העלון טעון גניזה

הסירו ממשול מדרך עמי!

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

054-7743834

י"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

לידת התאומים ליהודה ותמר והקשרם לחנוכה
 "ויהי בעת לידתה והנה התאומים בבטנה... ויקרא שמו פרץ...
 ויקרא שמו זרח" (ליח, כ"ז-ל)
 הרמב"ן בפירושו לתורה מביא את המדרש בשם רבי נחוניא בן הקנה ואומר ש"שני ילודים אלה איקרי זרח על-שם החמה שהיא זורחת תמיד, ופרץ על-שם הלבנה הנפרצת לעיתים ונחסרת לעיתים".
 מלכות ישראל, מלכות בית דוד, נמשלה ללבנה. הלבנה לעיתים מלאה ועיתים נחסרת. ברגע שבו היא מגיעה לשיא נפילתה, מגיע מולד חדש, שמכוחו היא הולכת ומתחדשת. זהו גם דמותו של דוד המלך. דוד הוא המבטא את גורלו של העם בעולם הזה, גורל של מאבק מתמיד, רצוף בשלוניות והצלחות, אך אף פעם אינו נופל לגמרי.
 יום כ"ה בכסלו, הוא היום הקצר ביותר והאפל ביותר בשנת החמה. אך באותה מידה, זה גם היום בו מתהפך כיוונו של התהליך ובו מתחיל היום להתארך ואורו מתרבה. על כן באים נרות חנוכה להאיר לנו דווקא בלילה הארוך ביותר של החורף, ודווקא בשיא האפילה של סוף החודש, שבו הלבנה נחסרת. ולכן קבעו חכמים, בהמשך לרעיון זה, כי סדר ההדלקה של נרות חנוכה יהיה לפי בית הלל, "מוסיף והולך".

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך
 "וישנאו אותו אחיו..."
 הפליה כידוע לכל, היא שם של משפחה גדולה, מרובת ענפים ושורשים. אפליה בין המינים, אפליה בשדה החינוך והחברה, אפליה בעבודה, אפליה על רקע דת, לאום, מצב כלכלי. פרשת יוסף, והשנאה שכרוכה בעקבותיה, ניצבים לעינינו כדגל תמיד, הקורא לנו לעשות למיגורה, ולהרבות תחתיה אהבה ואחוה, שלום ורעות.
 "אמר רבא בר מחסיא אמר רב: לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים, שבשביל משקל שני סלעים מילת [=צמר דק ונקי] שהוסיף יעקב ליוסף יותר משאר בניו, נתקנאו בו אחיו. מקור השנאה הוא באפליה שהופלה יוסף לטובה בידי אביו, ומכאן גם למדנו מה רב כוחה של הפליה. הפליה מכרסמת עד כלות ביחסים בין בני-אנוש, ביניהם לבין עצמם. תחושת הפליה מביאה לאובדן עשתונות ולהרס מרקם היחסים בן אדם לרעהו. אנו נתקלים בתופעת הפליה יום-יום: במקום העבודה, ביחסים של בעלי שררה לאזרח ולתושב. כך בהפליה אישית, כך בהפליה חברתית. גם אם לא נדקדק בקיום המצווה 'ואהבת לרעך כמוך', נתבע ונתבע קיום הצו 'דעלך סני לחברך לא תעבדי': "כל ששנאו עליך אל תעבד לחברך".

<p>כל הישועות והברכות לרה"ל ואברהם אצחייק הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. ולזיווג הגון למשה בן רחל הי"ו ולחבדיל לעי"נ אלעזר ומרים נתני ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה לכ"ה בלקר בת מרסל מנביית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות. נא להתפלל לרפואתה</p>	<p>פסלה מנחת נפתח שיעור תורה בכל יום ראשון בשעה 20:30 בבית משפחת חסון ברח' שחף 7 בנה. פרטים: 058-7333331 יוגש כיבוד קל. כל הציבור מוזמן</p>	<p>רפואה שלימה ר' שכים דימארי בן מור יחיא הי"ו. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות. וזיווג הגון במהרה לאשר בן ר' שלום.</p>	<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
---	--	--	---	---

<p>קול פה קול שמה קול חן קול כל"ה מזל טוב ואיחולים לבניי לידתו נתן ומירב גולדבוסקי הי"ו אברהם ויזנה סופר הי"ו לנישואי שלמה עם אביטל מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגן בענני הגן דבר נאה ומתקבל"</p>	<p>כריות ואיחולים אפסיים לאביה ואביבת אברהם הי"ו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. שתזכו לשנים רבות וטובות וברכה לשבתאי ושרה מוסאי ולדניאל אברהם הי"ו</p>	<p>רפואה שלימה לזוהרה בת פריחה ולרפאל בר שמחה הקב"ה ישלח להם מזור ומרפא שיחזרו לאיתנם הראשון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.</p>	<p>רפואה שלימה למרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.</p>	<p>כריות ואיחולים אפסיים לאבי וקרן מזל כרמי בהגיע הבן יהונתן נ"י לגיל ציפיית יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. שתזכו לשנים רבות וטובות וברכה והצלחה ליוסף ודליה כרמי ויוסף ועליזה סיסו הי"ו</p>
---	--	--	--	---

<p>רפואה שלימה לחנה איהוד בת ג'ולייט הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות</p>	<p>רפואה שלימה לע"נ החסיד והענו רחמים ננ' אתי בן מאיר ז"ל נפטר כה' כסלו יום רביעי פקידת שנתו</p>	<p>כריות ואיחולים אפסיים לציון ואילנה אסרף בהגיע ז"ה לגיל מצויות יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולא, תזכו לחופתה ותצליח בלימודיה ובכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה למשפחת אסרף הי"ו ולמשפחת כהן הי"ו</p>	<p>רפואה שלימה לתינוקת נעה באבאי בת מיכל ואביעד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.</p>	<p>רפואה שלימה לע"נ החסיד והענו רחמים אליאם בן אשר ז"ל נפטר כה' כסלו יום שני פקידת שנתו</p>
--	---	---	--	--

שבת שלום ומבורך

<p>בריאות והחלמה איתנה: משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהןזדה בן פרידה הי"ו ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.</p>	<p>לשע"לודי נשמת: שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל ורדה שירה גבאי בת אסתר ז"ל</p>	<p>בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>
---	--	--

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הליכות חנוכה

א. כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה, ושמן זית מצוה מן המובחר, וכן מצוה מן המובחר לעשות את הפתילה מצמר גפן ואף על פי שגם נרות שעוה כשרות להדלקת נרות חנוכה, עיקר המצוה בשמן, הואיל והנס קרה בשמן בבית המקדש.

ב. צריך להיזהר מאוד בהדלקת נרות חנוכה, כי המצוה חביבה עד מאוד, לפרסם את הנס בהודאה לה' יתברך על הניסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים.

ג. כמה נרות צריך להדליק בחנוכה? מעיקר הדין די בנר אחד לכל בית ובית מישראל, בין שבני הבית מרובים, ובין שהם מועטים, ואולם נהגו להדר במצוה זו שבלילה הראשון צריך להדליק נר אחד לכל בני הבית, מכאן ואילך מוסיף והולך נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון שמונה נרות, ואפילו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר.

ד. מצות הנחת נרות חנוכה, היא בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה, ואם הניח למעלה מעשרה טפחים יצא, ויש להניח למעלה משלושה טפחים, ואם הניח למעלה מעשרים אמה מקרקע הדירה, לא יצא אף בדיעבד, (כל אמה 48 ס"מ) וצריך לכבות את נרות החנוכה ולהניחה במקום כשר ויחזור וידליקנה, אך לא יברך שנית.

ה. הדר בעליה, מצוה שניח נרות חנוכה בחלון או במרפסת, הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא, וטוב להניח נרות החנוכה בתוך פנס של זכוכית ולהעמידם באוויר המרפסת כדי שיראו העוברים ושבים שברשות הרבים. ואם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה, (9.60 מטר), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים.

ו. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין, ונרות חנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא, הרי הוא מוקף במצוות, וביחוד כשנכנס בטלית קטן מצויצת כהלכתה, אשר עליו יכוון מה שכתוב "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

ז. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה, אלא בעשרה שאז הוא פרסום הנס, ויש אומרים שהקטן מצטרף למנין עשרה בבית הכנסת, וטוב שהוא בעצמו יברך וידליק, ונראה שגם מצטרפות למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ובפרט כשיבואו אחר כך עוד אנשים ויהיה מנין.

ח. נכון להתפלל מנחה בערב שבת מוקדם, כדי שידליקו נרות חנוכה אחר תפילת המנחה, אולם כל זה אם הוא מוצא בנקל מנין מתפללים מנחה מבעוד יום בערב שבת, אבל אם אין נמצא בנקל מנין מתפללים מבעוד יום, אל יתפלל מנחה ביחידות כדי להקדימה להדלקת נרות חנוכה, אלא ידליק נרות חנוכה תחלה, ואחר כך ילך לבית הכנסת להתפלל מנחה בציבור. ולפיכך גבאי בית הכנסת החוששים שיבואו יחידים להתפלל ביחידות, אם יקדימו את תפילת מנחה מבעוד יום, עדיף להתפלל מנחה כדרכם מידי ערב שבת.

ט. נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, מניחים אותם בכותל דרום של בית הכנסת, זכר למנורה של בית המקדש שהיתה בדרום ההיכל, ונוהגים להניחם בבית הכנסת במקום גבוה לפרסום הנס. ויש נוהגים לסדרם בין מזרח למערב, ויש נוהגים לסדרם בין צפון לדרום, וכן היה המנהג בירושלים.

י. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

יא. בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הזוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מוזמר שיר חנוכה הבית לדוד".

יב. גומרים ההלל בחנוכה מפני שמקבלים הארה מחג הסוכות. כשם שבסוכות גומרים ההלל בכל יום, כך בחנוכה וכן כל יום נבדל מחברו במספר הנרות שלו, וכאילו התרחש בו נס מחדש.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כה הדיבור - פרשת וישב

רואים בפרשה מידה כנגד מידה. מה שעשה יוסף כך לקה ובראשם הוצאת דיבה. פגע בדיבור קיבל "ולא יכלו אחיו דברו לשלום". "ויספר אל אביו ואל אחיו", אם כבר צריך לדבר תקצר או אבא או אחים, ידוע כל המוסיף גורע. אם כל זאת **חלום=מחול**.

"ויאמר אליהם שמעו נא החלום אשר חלמתי", אל תקרי **חלמתי** אלא **מחלתי**. "והנה אנחנו מאלמים אלמים". בפסוק זה רמוז תפקידו של האדם בחייו. הנה אנו בני האדם **מאלמים=מלא=אלם=מים**. אלם זה שתיקה מלדבר לשון הרע ורכילות. **מלא=מלא** עצמך במצוות. אלומות אלו חבילות של מצוות ותורה.

אלמים=מלאים. "קמה אלומתי", אומר רש"י נזקפה וגם ניצבה. ממשך רש"י לעמוד בעמדה זקיפה. מדוע יש כפילות בלשון? התשובה קמה אלומתי. ידוע שתלמיד חכם צריך שיהיה בו שמינית של גאווה. "וגם ניצבה" פעמים שצריך להיות תקיף כשרואה דברים כנגד הקדושה.

אלם=ר"ת אין מה לדבר. לומדים מהפרשה גם לעבוד על מידת השתיקה וגם ללמוד תורה תמיד ואם אתה לומד תורה כל הזמן קל וחומר שלא תדבר לשון הרע ורכילות ודברים בטלים... "ויאמר לו לך ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן", ישנו רמז למחלוקת. כתוב פעמיים את המילה **שלום**. והרי אין מילה מיותרת בתורה. דהיינו במחלוקת תושיט יד לשלום ואם דחו אותך תושיט עוד פעם יד לשלום ולא להתייאש...

"וישב ראובן אל הבור" = ר"ת **ראה**. "והנה אין יוסף בבור" = ר"ת **אבי**. נזכר מיד באביו שיהיה בצער כאשר יבשר לו, והבין מה התוצאה של הוצאת דיבה ומחלוקת. רמז מפרשת ויגש "איך נעלה אל אבינו והנער איננו איתנו..." כך צריך להרגיש אדם כשמוציא דיבה או נכנס למחלוקת. בסוף ראה שלא הרגו אותו בגלל חלום, אז הוא החזיר להם **חלום=מחול** ואם בכל מחלוקת נמחל, אז נזכה לגאולה כל עם ישראל אמן ואמן.

(מעבדכם הנאמן א.ש.)

דיני חנוכה הרמזים בפסוקים

בפסוק **"כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת"** (במדבר, ז, יד), אותו קוראים בחנוכה, מרמזים דיני חנוכה.

כ"ף : כ' [אמה] פחות. (להניח נר חנוכה נמוך מכ' אמה).

אח"ת : א' ח' תמנה. (=כדעת בית הלל "מוסיף והולך").

עשר"ה : ע' ש' תכלה רגל [מן] השוק (=הוא זמן הדלקת נר חנוכה).

זה"ב : ז' זמנו בין השמשות (=תחילת זמנו).

מלא"ה : מ' מצוה להדליק אצל הפתח.

קטו"ת : ק' רוב תדליק רוחק טפח (=שיהיה קרוב לפתח טפח).

" ואבותינו סיפרו לנו "

מנורת הכסף האמיתית

"אנו גרים באירופה וילדנו לומדים במוסדות מצוינים, ומתחננה הזו - החינוכית - אנו די רגועים".
"אשתי היא אירופאית במוצאה, כך שהנחיתה שלי במדינה זו היתה רכה יחסית". "למדתי שלוש שנים בכולל אברכים, אך מאחר והמשפחה התרחבה והייתי זקוק לטרף לפי הטף לשובע, נאלצתי לצאת מהכולל ולעסוק במלאכה אחרת. אשתי הקפידה שאקבע עיתים לתורה. לשמחתי גיליתי שהקב"ה נתן לי שתי ידיים ימניות, ותוך חודשים ספורים הוברר לי שאני בעצם כלבוניק, חשמלאי, וגר, ומומחה לאינסטלציה, שלא לדבר על שיפוץ וצביעה ה-כ-ל!!! אחרי חודשיים של עבודה כשכיר אצל שיפוצניק, החלטתי לעבוד כעצמאי. ברזי הברכה של הקב"ה נפתחו בשפע רב. פה תיקון חשמל, שם להחליף קרמיקה, בשכונה המרוחקת יש התקנת חלונות... בקיצור סחף העבודה שנפל עלי הצריך ממני להעסיק פועל, ולפעמים שניים והכסף זרם היישר לכיסי, ורמת-החיים החלה לעלות פלאים.

בשלב מסויים כבר שכחתי שהייתי אברך משי, התפילות נאמרו במרוצה, "עלינו לשבח" אמרתי במכונית, ואשתי גילתה סקרנות בהצלחות וביכולות הכלכליות שלי ופחות בצורת היהודי שבי.

"האמת היא שלמרות שנחלשתי בשמירת המצוות, שרר שלום בית נפלא במעוננו, כך שעפ"י כל אמות המידה הטבעיות בעין בשר ודם, החיים שלנו דמו לגביע גלידה דשן, שלמעלה על פיסגת הקצפת שלו מנצנצים שלושה או ארבעה דובדבנים של אושר ועושר. ממש להתקנא.

"הקפדתי לתרום את המעשר לכולל שלנו, וגם חסכתי, אבל עדיין הכיסים היו נפוחים למדי, ומכאן ואילך חיפשתי אפיק נוסף להשקעה, מעבר לחסכונות בבנקים".

"כסף השקעה במוצרי כסף". זה התחיל עם כוסות כסף לקדוש, מגשים מפוארים, ערכת הבדלה מדהימה ביופיה, סכין כסף לחיתוך לחם, סכו"ם ועוד כל מיני פריטים.

"יום אחד עשיתי עסקה עצומה ורווח גדול. הייתי נחוש בדעתי להפתיע את אשתי עם מתנה מדהימה. בשעות אחה"צ סובבתי בחנויות והבחנתי במנורת כסף ענקית עם חריטות משובבות נפש ועין, ותבליטים מרניני לב. שלשלתי למוכר את הסכום העצום שדרש, ויצאתי עם האוצר הכסוף לעבר ביתי. "זו מתנה עבורך אשתי היקרה, על כל טוב שאת משפיעה עלי" אמרתי והנחתי את הקופסא על שולחן הסלון.

"ברקים אדירים ברקו מעיניה של רעייתי והחלה לבחון את המנורה בהשתאות. איזה תבליטים, הלב מתרוגן. מנורת הכסף הזו תיארה, קנה אחר קנה, את סיפורו של עם ישראל. יכולים להבחין בקנים הכסופים והבוהקים בגלות מצרים, קלגסים מצריים מכים עבדים עבריים, אח"כ הפלגנו על גבי הכסף הנוצץ, לכיוון ים סוף הנקרע לגזרים, ומשם יכולת להבחין בהר סיני ומתן תורה עם שני לוחות הברית המתנוססים על פיסגתו, ומשם ארבעים ושתיים המסעות במדבר... עד הכניסה לארץ ישראל ובניית בית המקדש על הר המוריה. זו לא היתה מנורת כסף בלבד, היה זה מסע של עם ישראל, אם ירצה השם עד ביאת משיח צדקנו..."

כל השכונות באו להתפעל מהמנורה. קרובי המשפחה וידידים וכולם היו נפעמים לנוכח היצירה האדירה שרכשתי כאות מופת על מסירותה של רעייתי למען שלום הבית. בכל פעם שרעייתי מדליקה את נרות השבת, היא פורצת בבכי כמו ילדה קטנה, כולה הודייה לקב"ה שנתן לה את הגדולה שבמתנה - את זבולון בעלה הצדיק. "כן, רעייתי נקשרה למנורת-הכסף המפוארת וגם הילדים ובכל פעם מחדש היו מספרים לי על תגליות מרעישות שגילו על קני המנורה".
ובכל פעם שהדלקתי את נרות החנוכה, זרחו פניי ועיני נצצו מדמעות אושר. אולם לא לעולם חוסן. ובכן, המשבר הכלכלי לא פסח עלינו ויום אחד גיליתי, שהעסק שלי בנסגה מדהימה. אוי מאיגרא רמא לבירא עמיקתא. "בערב חג הפסח האחרון ניגשתי לידיד קרוב ובדחילו ורחימו ביקשתי 500 יורו הלוואה. קיבלתי. אח"כ הגיע חג השבועות, ניגשתי לידיד אחר עם אותה הבעת פנים מבוישת וביקשתי 300 יורו

הלוואה. קיבלתי. אשתי לא שמעה שנאלצתי ללוות מחברים כדי לרכוש מוצרי מזון.
"בוקר אחד, אני יורד לטנדר שלי ואז צילצול בדיבורית. על הקו שימעלה נוימן ניגש לענין ומבקש ממני "זבולון ידידי, אני זקוק ל-500 יורו שהלוויתי לך לפני חג הפסח, תעשה מאמץ להחזיר לי ת' כסף, או-קיי".

"ואז שוב צילצול בדיבורית". על הקו ר' שעיה דרוקמן, גבאי בית הכנסת. "בוקר טוב זבולון, כבר עבר למעלה מחודש ואני זקוק ל-300 יורו שהלווית לך". "טוב" השבתי "להתראות".
אשתי שמעה את השיחות, נפרדה ממני, ב"יום נעים לך" אבל הניגון הזה של ה"יום נעים" עושה לי חלישות הדעת. התיישבתי על ספסל בגן ציבורי ודיברתי עם הקב"ה. התחננתי לישועה, שיפתח לי צינור פרנסה, שיוציא אותי מן ההסתובכות הזו. לאחר שעות אספתי את הילדים מהגנים ושבתו הביתה. "צהרים טובים אמאליה" הילדים מסתערים על אמם בחיבוקים ונישוקים, ולהפתעתי אני מבחין בתערוכת כלי הכסף שלנו, הניצבים על פני שולחן האוכל, ולא בתוך הארון ומעל כולם מנורת הכסף המדהימה ביופיה. אשתי התיישבה לצדי מול תערוכת הכלים ואמרה לי באלו המילים "זבולון אישי היקר, אני לא מבקשת מהסברים, אתה חייב 800 יורו לשני ידידים שלך. אני מבקשת ממך, ליטול את מנורת הכסף, למכור אותה, לשלם את חובותינו, ועם השאר נשרוד עד שנוכח לישועה גדולה".
לא האמנתי למשמע אוזני. "את מוותרת על מנורת הכסף?" לחשתי בתדהמה רוויה במבוכה.

"כן, אני מוותרת על המנורה, אבל אני לא מוותרת על יציבות התא המשפחתי שלנו. מכור אותה, ומהערב אני רוצה שתיגש לכולל של הרב גדליהו ותתחיל לקבוע עתים לתורה...".

בלעתי בתדהמה את ההוראה החד-משמעית.

"יוא מתחיל המרוץ, אני נכנס לצורף, הלה מתפלץ מתדהמה. אני לא יכול לתת לך יותר מ-1200 דולר. נישגתי לצורף אחר, גם הוא מתפעם מן היצירה המשובחת ומעלה את המחיר בעוד 200 דולר. "זה מחיר נמוך" יש לך אולי רעיון למי כדאי שאפנה? והצורף השני משיב לי "כן, בסוף השוק העירוני יש כוך קטן, יושב שם צורף שיש, נסה לעיין אותו".

כוך אפור ומאובק, ובו יהודי ישיש, עטור זקן לבן עם שתי עיני תכלת טובות בחן את המנורה וזימזם בהתפעלות "ממש גוטע, ממש גוטע, לא יודע כמה נתנו לך אני נתן לך 1700 יורו קח עכשיו 800 יורו במזומן, בבוקר אתן לך את השאר".
"800 יורו לא יאמון זה בדיק גובה החוב שלי". נסעתי בזריזות לכולל של שימעליה, ומשם קפצתי לביתו של הגבאי היקר וקימתי מצוות פריעת הלוואות בהיזורה.

"משם קפצתי ללמוד בכולל ערב של הרב גדליהו, וחזרתי בחצות לילה. כלי הכסף שנותרו בארון היו מיותמים למדי. מנורת הכסף, ששלטה כאן ביד רמה עשור שלם, והפכה למרכז החיים של אשתי והילדים, שכנה אחר כבוד בכוך של הצורף הישיש. זכרתי כשרעייתי ניצבה מולה דומעת ומתפללת, ואומרת לי "המנורה הזו עושה לי טוב בלב, אני מרגישה שמלאכי השרת אופפים אותי כשאני מדליקה בה נרות". לפתע עיני מתחילות לדלוף בלי הפסק, צער נורא פילח את ליבי על כך שנחפזתי למכור אותה... התיישבתי על הכורסא ניגבתי דמעותיי, ואז חשתי נחשול של אושר שחודר לתוכי לריאות, ללב, למחזור הדם. שמחה פנימית אדירה, שאולי אפילו שמחת בית-השואבה פחות גדולה ממנה.

"מנורת הכסף" מלמלתי לעצמי "מנורת הכסף האמיתית זו אשתי, רעייתי, יונתי, באיזו אשה גדולה, עצומה ואמיתית זכיתי. היא האור האמיתי של חיי, היא איננה נהנתנית או מפונקת כמו שחשבתי "היא מנורת הכסף, היא ורק היא, היא זו שדאגה היום להחזיר אותי לכולל".
נכנסתי לחדר השינה ועל הכרית שלי הבחנתי בדף מקופל ועליו כמה שורות בכתב ידה הרהוט של רעייתי: "זבולון יקירי אל תצטער, אני יודעת כמה היה קשה לך להיפרד מן המנורה הנפלאה שלנו, שקנית לי לפני עשור, אבל אני מאושרת ממך, שזכיתי בצדיק כמוד, שמבין שמנורת הכסף האמיתית היא שלום הבית שלנו - והשקט הנפשי שלי".